

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Carine**". Rad ima **17 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti. Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

VISOKA POSLOVNA ŠKOLA

STRUKOVNIH STUDIJA

ČAČAK

SEMINARSKI RAD

Predmet: FISKALNA EKONOMIJA

C A R I N E

Čačak, novembar, 2008. godina.

Sadržaj

UVOD 2 1 RAZVOJ CARINA 3 CARINE - pojam 5 CARINSKE PROCEDURE 7 MISIJA I
ULOGA CARINE 8 MEĐUNARODNI DAN CARINE 9 ZAKLJUČAK 17 LITERATURA
18

UVOD

Pod terminom fiskalna politika podrazumevamo način kako vlada bira trošenje svog budžeta u cilju pružanja javnih usluga i roba građanima, često ih nazivajući "troškovima". Ove robe i usluge obuhvataju javnu infrastrukturu, edukaciju, zdravstvo, javnu sigurnost, pravosudje, itd. Vlada se zalaže da pronadje najbolje metode za finansiranje ovih troškova preko raznih vrsta poreza kao što su: PDV, carinske takse, porez na lična primanja, porez na prihode korporacija, doprinos za socijalnu sigurnost, itd.. U toku implementacije poreskih politika, vlada se trudi da osigura nizak nivo poreskih opterećenja i jednako tretiranje kako za biznise tako i za građane.

Ciljevi fiskalnih politika se menjaju i mogu da obuhvataju:

1. Alokacija javnih prihoda (porezi). Mnoge važne delatnosti za funkcionisanje društva – edukacija, zdravstvo, javna sigurnost, socijalna zaštita, zaštita ambijenta, javne investicije – nebi bile moguće, ili se ne bi pružile na potrebnom nivou bez intervencije države. Da bi se otklonile ovi nedostaci, fiskalna politika koristi prikupljene prihode u budžetu i pomaže finansiranje ovih aktivnosti.
2. Makroekonomska satabilnost. Ekonomije mnogih razavijenih zemalja često su predmet mnogih stalnih trevenja. Eventualne stagnacije u ekonomiji često se reflektuju na porodični budžet, a nakon toga i na njihove troškove za robe i usluge. U njenim nastojanjima za eleminisanje ili smanjenje tavih gibanja, vlada koristi povremeno srestva fiskalnih politika kao poreske politike i javane rashode.
3. Podstrekivanje ekonomskog rasta. Izmedju izmena u porezima i javnih rashoda, vlada može da pomogne stimulisanjem ekonomskog razvoja
4. Ponovna raspodela prihoda. Dobitnici vladinih prihoda upotrebljavaju prikupljene prihode radi osiguranja javnih penzija; minimalni nivo prihoda za bolesn i e osobe, iznemogla lica, starije osobe, itd. Država koja daje visok prioritet ovim ciljevima, obično preporučuje upotrebu progresivnog sistema poreskih prihoda, znači da se oporezuju više oni koji imaju veće prihode.

1. RAZVOJ CARINA

Pri razmatranju posrednih ili indirektnih poreza treba razlikovati indirektno poreze na pojedinačne potrošne artikle, porez na promet i carine.

Prva kategorija poreza se javila mnogo ranije od poreza na promet i bila je predstavljena tradicionalnim potrošnim porezima. Danas su ovi porezi potisnuti, i u savremenim uslovima od mnogo većeg značaja je porez na promet, kao opšti porez na potrošne artikle.

Porez na promet je postojao još u sistemima starog Egipta, Vizantije i Rima. Zatim ga nalazimo u Španiji od 1342.godine, da bi zatim naglo nestao iz poreskih sistema u svetu. U XVII i XVIII veku Engleska je, u odnosu na druge evropske zemlje, imala najbrži industrijski razvoj. Razvoj manufaktura uzima pun zamah. Stvaraju se temelji tekstilne industrije. Počinje razvoj metalurgije. Trgovinski kapital sve više ustupa mesto industrijskom kapitalu.

Medjutim, još uvek su jaka razna feudalna ograničenja. Na praksu privrednog života mnogo jači uticaj imaju merkantilističke ekonomske doktrine državnog intervencionizma nego fiziokratske ideje o konkurenciji i ekonomskim slobodama. Buržoazija još nije izborila ekonomske slobode. U takvoj situaciji stvaralaštvo Vilijema Petija ostalo je u krilu merkantilističkih ekonomskih učenja, ali je počelo i da se izdvaja iz tog učenja. Taj deo Petijevog stvaralaštva koji je počeo da se izdvaja iz merkantilističkog ekonomskog učenja postavlja temelje klasične ekonomske misli. Kada je u pitanju uloga države u privrednom životu, Peti je negde između stavova razvijenog merkantilizma i stavova pristalica ekonomskog liberalizma Kenea i, posebno, Smita. Po njemu, država treba da interveniše merama koje će unaprediti tehnologiju. Fiskalni i carinski doprinos pojedinaca treba da bude u skladu sa njihovom imovinom i uspešnošću poslovanja. Prilikom određivanja izvoznih carina, država treba da vodi računa o konkurentnoj sposobnosti domaće robe, a uvozne carine moraju biti u funkciji zaštite domaće proizvodnje.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com